

A megfelelés, más nevén az analógia, az áramlás, az áth...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 3:55 am

A harmadik metafizikai tervény a megfelelés tervénye vagy más néven, az analógia tervénye.

Eddig úgy találtunk az imagináció tervényén a rezonancia tervényén a megérthetők, hogy lényegében mit jelentenek ezek. A harmadik egyetemes tervény legegyszerűbb formában fogalmazva azt mondja ki, hogy a létezés köztérben a kéri közlekedés van. Ez az a tervény, amelyre az ősi szellemi hagyományok praktikai cselekednek. Ha nem lenne az analógia vagyis a megfelelés tervénye, asztrológia nem tudna létezni.

A mai világ abban a köztérben van a szellemi világtól eltávolodása miatt, hogy az egész világ egy nagy halmaz egyvelegében zajlik, ebben a kavargás állapotban torlódnak egymás hegyén-hátán a dolgok, jelenségek, tervények, gondolatok, erősek. Egyrészt az összeszeréségtől várjuk a megoldást, másrészt a közelmúltban újratájt szellemi utaktól.

Az elszellemtelenedett mádon kavargás letünk rendezésére az összeszeréségtől várni a megoldást annyit jelent, amit a hagyományokban úgy mondtak, hogy tusti, vagyis hió bizakodás. Ez a hió bizakodás is a megfelelés tervényének nem-tudásból ered, mert ha valaki tudni, hogy az összeszerés gondolkodás a szellemnek egy olyan megfelelése, amely a maga helyén a rendjében betölt egy bizonyos szerepet, de a magasabb rendű szellemi létésrel teljesen alkalmatlan.

Aki az újabb elűsített szellemi hagyományokból várja a megoldást, valamelyest korrektebb kiindulást helyez kilétsza, mint az elűbbieket, azonban tudni kell azt is, hogy a hagyományokból származó ismeretek személynél letés az letbe való beletése hosszó, fáradságos, az egész embert teljes egészében a gyökeresen igénybevevő folyamat.

Az analógia azt mutatja meg nekünk, hogy földi letünk bizonyos helyzetben milyen szellemi-lelki tartalmakkal, minőségekkel ill szoros kapcsolatban az adott helyzet. Egy adott helyzetben nem létezik más, mint oppen az adott helyzetet a nem letünk illt más, mint oppen ezt legalább is a-gy tük. Azonban az analógia tervényének a helyes analógia ismerete lehetné teszi, hogy ne csak az adott, konkrét helyzetet léssük a letünk illt, hanem felismerjük azt, hogy milyen lelki, szellemi, mentális, tudattalan vagy tudatos tartalommal ill szűzféggésben azzal az állapot, amelyet mi a konkrét letünkben megtapasztalunk. Ha megtaláljuk a szellemi megfelelést egy konkrét helyzetnek, állapotnak, tervénynek, akkor azt mondhatjuk, hogy megtaláltuk magának az illető helyzetünknek az okát, hiszen metafizikából tudjuk, hogy az elsődleges mindig a szellemi világ, amit követ a konkrét megnyilvánulás.

Ha ennyit tudni a megfelelés tervényéről, elg lenne ahhoz, hogy ne letünk egy

sã-kon kavargã halmazában keressã¼k problãmãink okait, hanem megvizsgãljuk, hogy sajãt magunkban milyen olyan szellemi-, lelki tartalmat hordozunk, amely a problãmãink leggyãkeresebb, legvãgsãbb, de ãgy is mondhatjuk, hogy legelsã oka.

Pãldãul, a rãkbetegsãg okãt lehet keresni tudomãnyosan, tehãt ãsszerãen a biokãmiai, genetikai, citolãgiai, hiszto-patolãgiai valãsãjgokban, amelyek valãjãban a valãsãjgnak inkãbb csak kis rãszei, ãgy is mondhatnãnk, hogy a valãsãjgnak csupãn csak zãrvãnyai. Nincs arrãl szã, hogy ezek nem igazak, nem valãdiak. Azok, csak az a problãma, hogy mindezek csak egy-egy kis rãsztartomãnyait kãpezik a valãsãjgnak. Szellemiekkel foglalkozã emberek feltãrtãk mãr azt az alapvetã igazsãgot ãs egyben megfelelãst, hogy a rãkban szenvedã embernek a szeretettel, vagyis a szeretet adãsi ãs befogadãsi kãpessãgãvel van a baj ãs a rãkos elfajulãs ennek mintegy csak kãvetkezmãnye. A tudomãny esetleg egy nagyot rãhãg az okfejtãsen ãs a radioterãpia, valamint a citosztatikumok adãsãival vãrtãk az eredmãnyt, vagy ãppen a radikãlis sebãsi beavatkozãssal. A maguk mãdjãn ãs sã-kjãn sikert hozhat a prãbãlkozãs, vagyis elãrhetik azt, hogy klinikailag igazolhatã mãdon ãs a beteg szubjektã-v visszajelzãse szerint javulãst ãrjenek el. Azonban, aminek alapvetã megfeleãse volt a rãkbetegsãg, a szeretetproblãma nem oldãdott fel, mãr csak azãrt sem, mert a nagy ãsszerããsãg kãzepette senki nem is gondol arra, hogy a legmãlyebb ok ez. ãgy, ha netãn kiãjul a betegsãg, a tudomãny tãrgyilagos egyszerããsãggel rãmondja, hogy recidãva. Kezeli tovãbb a recidivãlt rãkot, mint onkolãgiai esetet, vagyis a beteget, mint onkolãgiai eset alanyãt. Nagy tapintattal kezeli, mert a beteg pszichãje nagyon ãrzãkeny, sãrãlãkeny ãs a humãnus szempontok fontossãga miatt fokozottan tapintatosak kell lenniã¼k a terapeutãknak. Azonban a beteg pszichãs tãlãrzãkenysãge is a szeretetproblãma egyik rãsze ãs ha mãr tapintatrãl van szã, ugyanolyan tapintatosan rã lehetne vezetni az illetãt a szeretethez valã igencsak rossz ãs fãlãrtett viszonyãra. Mindez mãg csak ki sem zãrnã a konvencionãlis gyãgymãdokat, lehetne tovãbb folytatni azokat- radioterãpia, citosztatikum, sebãsi kãsã!

A rãkbeteg pãldãja kiemeli, hogy milyen fontossãga van az analãgia tãrvãnyãnek. Ami itt a fãldi ãletben, a biolãgiai, fizikai, testi valãsãjgãrben egy rosszindulatã daganat, a maga ãsszes rombolã tevãkenysãgãvel, az a szellemi-lelki szãrãban nem mãs, mint egy nagyfokã, fãlãrtett, fãlremagyarãzott szeretet, vagyis szeretetlensãg, az ebbãul adãdã titkos neheztelãs mãs emberekre, fojtott, csendes harag az egãsz vilãg irãnt. Ez az, ami aztãn lekãpezãdik a biolãgiai struktãrãkra ãs funkciãkra ãs a maga tartalma szerint vãghez viszi rombolãsãt. Ennyit kãne megãrteni ãs megãrtetni. A szeretet-problãma vagy szeretetlensãg tãnyãre valã rãvezetãse az illetã szemãlynek kulcsot adna a kezãbe, hogy visszahozza ãnmagãba, ãnmagãban a szeretni tudãst. Mindez nem garancia arra, hogy egy vãgsãmu stãdiumig elfajult betegsãg meggyãgyul. Lehetãsãg azonban arra, hogy ãllapota lãnyegãt megãrtheti az illetã ember. Lehetãsãg arra is, akinek a szeretet adãsãival ãs elfogadãsãival kapcsolatos problãmãji vannak, amely ãppen az analãgia tãrvãnyãnek kãszãnhetãen kiolvashatã a szãletãsi horoszkãpjãbãl, figyeljen erre a hajlamãra, gondolkozzon el gyakran ãs alaposan, hogy mit jelent szãmãra a szeretet. Ha mindezt meg tudja valãsã-tani, akkor nem kãvetkezik be az, hogy irtãzatos kã-nok kãzãtt, a teljes meg nem ãrtãs sãtãtsãgãben kelljen vãgigãlje sajãt kã-mãletlen, fãjdalmas szãtesãsãt.

A pãldãnãl maradvã valaki feltehetnã a kãrdãst, ha mãr ilyen predikatã-van ãrok, esetleg nem-e ãrnlãm el vãgre, hogy mi a szeretet. A szeretetre vonatkozã definãciãt nem tudok adni. Lehetne kã-sãrletek tenni, azonban ez itt most nem ennek a helye.

Azonban a szeretetet mãgis meg kell ãrteniãnk valahogy. Itt az analãgia tãrvãnyã segã-t a megãrtãsben, de nem csak egyedãl ãnmagãban, be kell vonni az egãb metafizikai ismereteket is. Egãbkãnt a nyolcadik tãrvãnyãol rãszletesebben lesz szã a szeretetrãul. Ebben a

A megfelelés tőrvényének a gondolkodással való megfelelése nem véletlen, hiszen ennek a tőrvénynek az asztrológiai analógiája a Merkúr bolygó. A klasszikus asztrológiában a Merkúr bolygó jelenti a gondolkodást, tőrbbek között. Sajnos, csak a lineáris, racionális, horizontális logikát, az ez szerinti gondolkodást értik leggyakrabban ezen, így már magában az asztrológiai értelmezésben száklátás kőrás alakul ki. Mert, csakugyan, a Merkúr a gondolkodást, a logikát jelenti- eddig nincs is semmi baj-, de azt is figyelembe kéne venni, hogy a gondolkodást meghatározó logika is maga a gondolkodás lehet racionális, lehet analogikus, sőt lehet egészes (egységlogika), amely a két elámbbit egyesíti. Mind a Merkúrhoz tartoznak. A tőrny, hogy ma csupán a racionális logikai műveletekre redukált a Merkúr jelentésstartomány, mág akkor sem fogadható el, ha csakugyan így nyilvánul meg az emberek életében. Gondoljunk csak arra, hogy az asztrológiai princípiumoknak van egy fajta sorrendje is, amelyet nem kell ugyan mereven venni, de nem írt figyelemmel kásáni. A Nap (főrnyprincípium, értelem, Yang) is a Hold (centrális bőrlesség- vagyis szeretetprincípium, Yin) után mindjárt a Merkúr következik, amely az elámbbi két erőt áramlása hozza. Ezért hozzák a Merkúr tőrsszefággásbe az áramlással, kőrvetésével, mozgással. Az értelem is a szeretet erői egységben vannak is nem állnak meg ármagukban, hanem áramlása lendülnek, ezt az áramlást, mozgást fejezi ki a Merkúr. Tehát itt sokkal tőrbbreul van szám, mint merő racionális logika, mág akkor is, ha a racionális logikai is ebbe az analógiásorba tartozik.

Az alkámi műveletek között a szeparáció műveletével van szoros kapcsolatban a megfelelés tőrvénye. Szeparáció annyit jelent, mint elkállás, megkállás. Itt ismét ársi főrreértések vannak, mert sokan kizárólag a racionális logika szerinti megkállásre gondolnak, holott nem csak erről van szám. Ennek a főrreértésnek, tőrbbek között az is kőrszánnhet, hogy merő filozófiai logikai futamokat neveznek metafizikának, sőt a metafizika cém taláthat egy-egy ilyen kőrnyv cémmlapján, s ha az ember beleolvass, ilyesmiket talál benne, hogy "szemantika", "logikai konstans", "pragmatikus interpretáció", "deduktív érvelés", "jelésemlet", "n-argumentum" stb. Ez nem más, mint filozófiai logika, vagy a logika filozófiája, de semmi esetre nem metafizika. Nem arról van szám, hogy ez rossz is elvetendő, hanem arról, hogy maga a metafizika cém nem felel meg ennek, annál az egyszerűen fogva, hogy nem metafizika. Komoly, okleveles szerzők, egyetemi professzorok árják az ilyen kőrnyveket, metafizika cém-men, csak éppen azt nem tudják, hogy amit rnak nem metafizika. Ahhoz, hogy mi a metafizika, legalább el kéne olvasniuk is komolyan kellene venniük olyan igazi metafizikusokat, mint például René Guénon, vagy Hamvas Béla.

Már is adtam az imént a megkállás, a szeparáció műveletéről. Tehát nem csupán arról van szám, hogy kinyitunk egy olyan kőrnyvet abban a hiszemben, hogy ez a metafizika is a kőrnyv lapjain haladva követjük vakon annak megkállás műveleteit, hanem már a kőrnyvvel való elálkozáskor meg tudjuk kállásni a kőrnyv tartalmát az igazi metafizikát. Attól mág nyugodtan elolvashatjuk a kőrnyvet, sőt taláthatunk benne számunkra értekes információkat, de semmi esetre sem követjük el azt a tőrvedést, hogy valamit annak vőlünk, ami nem az. Természetesen, bizonyos elámsmeretekre is szákság van ahhoz, hogy valamit valamire meg tudjunk kállásni is hogy ne keveredjenek tőrssze a kállás műveletű dolgok, hanem a nekik megfelelő helyre tudjuk tenni azokat. Az egységben mindennek megvan a maga helye, szerepe, rendeltése. A fontos az, hogy tudjuk, hogy mi micsoda, tehát más egyébutal megkállás, azzal tőrssze nem keverve tégük neki megfelelő helyre. Ez a helyes szeparáció. Rengeteg például lehetne az ember mindennapi életéből merőten arra vonatkozólag, hogy milyen gyakran kállás meg olyan dolgokat, amelyek lányegében nem is kállásnek is milyen gyakran nem kállás téteti meg azokat a dolgokat, amelyek között lányeges kállás van. Így tád az a nagy kavargás egy nagy rendezetlen halmazban, ahol kállás tartalmak, megnyilvánulás sok tőrsszefolynak, majd szátesnek, tovább állnak

egyik állapotból a másikba. Ezek után nem is kell csodálkozni azon a fajta vakágon, amelyet egyes szellemi iskolák emlegetnek, a mai ember kapcsán. A tartalmak rendezetlen kavargásának áradatában nem is lehet más az ember, mint vak, mindaddig, amíg nem sejlik fel benne, hogy kell legyen itt egy magasabb rendű megfelelés is. Másként mondva, addig zavarban marad az ember- még akkor is, ha amőgy roppant eszes-, amő-g fel nem ismeri az analógia tőrvőnyőt. "Ami fent van, az megfelel annak, ami lent van. Ami lent van, az megfelel annak fent van."-ő-tja a Tabula Smaragdina. Mirőml máső lenne sző, ha nem az analógia tőrvőnyőőrlő?

A földi őletőnk egy egyetemesebb szellemi valősgőba van őgyazva. Azt, hogy őletőnk esemőnyeinak mi a felső, szellemi oktővja, a magasabb rendű valősgőga ős egyben a mőlyebb győkere, azt az analógia tőrvőnyőnek a segő-tsőgővel őrthetjők meg.

Az analógia tőrvőnyőt szokjők mőg a kompenzőciő tőrvőnyőnek is nevezni. Volt mőjőrrő sző, hogy ez a tőrvőnyő szoros kapcsolatban őll a Merkőrral, az őramoltatőssal. Ez a tőrvőnyő azt is kimondja, hogy a kőt alapvető lőterő, a szeretet ős az őrtelem, nem őll meg őnmagőban, hanem őramlősba, mozgősba kezd. Ez az őramlős, mozgős jőtsződik le bennőnk is. Ha helyesen őramoltatom- ős nem blokkőlom- magamban ezt az őramlőst, őgy őnmagamban, mint a kőz őssőg, az egősz vilőg felő, akkor mindez megkompenzőlődik, vagyis azzal egyőtt, hogy adok, kapni is fogok. Ezt mondja ki ez a tőrvőnyő ős ez őrt nevezik a kompenzőciő tőrvőnyőnek. Ha ezt a szeretet ős őny őramlőst akadőlyozom magamban, mondjuk valamilyen őlőzöttan őncőlő szőndőkom miatt, akkor eltőrek attő az egyetemes előml, amit e tőrvőnyő kimond. Hiőba akarom spekulő-v stratőgiőkkal előrni a cőlomat, ha az ezzel a tőrvőnyővel visszaőlek, vagyis ha eltőntorodok ettőml. Lehet, hogy előrem azt a cőlt, amelyhez olyan gőrcsősen ragaszkodtam, de mősfelőml annő tőbb vesztesőg őr. Nem őrtem, mi őrtő! Ha tudőm a megfelelés ős az őramlős, a kompenzőciő tőrvőnyő, akkor meg őrtőm.

A kompenzőciő tőrvőnyő az adok-kapok tőrvőnyőnek is nevezik kőznapibb megfogalmazőban, s azt mondja ki pontosan az őramlős elve alapjőn, hogy minő tőbbet adok annő tőbbet kapok vissza, ős annő intenzővebb lesz az őramlős felőm is. Minő tőbb igaz informőciő, finom szeretet őramoltatok embertőrsaim ős a kőrnyezetem fele annő tőbbet kapok vissza, s annő gazdagabbő vőlok őn magam is vőgső soron. Minden ember lelkiismeretőbe a kompenzőciő tőrvőnyőbe van ő-rva, ez őrt becsőljő jobban azokat a dolgokat, amelyeket valamilyen formőban tudatosan megkompenzőltunk, amelyek őrt szemőlyes őldozatot hoztunk. Mindezeket jobban ős komolyabban is fogjuk tudni a jővőben hasznőlni, a magunk ős a kőrnyezetőnk fejlődőőre, őpőlőőre fordő-tani.

Fel kell ismernőnk, hogy alapjőban vőve a őny ős a szeretet megtestesőlősei vagyunk, isteni eredetőnk van ős isteni lőnyezetet hordozunk őnmagunkban- földi őletőnknek ez a legalapvetőbb megfelelés. Ezt a lőnyezetet kell hordozzuk, tovőbb vigők, őramoltassuk. Trőfősan szőlva őgy is mondhatnőnk, hogy a tiszta szeretet ős a tiszta őny őramoltatősa az egyedőli olyan őrtelmes vőllalkozős, amely megkompenzőlődik, tehőjt nyeresőges szőmunkra-ő-me a kompenzőciő tőrvőnyő, a legalapvetőbb megfelelés ismeretőben.